

No. 54655*

**Cyprus
and
Islamic Republic of Iran**

Agreement between the Government of the Republic of Cyprus and the Government of the Islamic Republic of Iran for the avoidance of double taxation and fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Nicosia, 4 August 2015

Entry into force: *5 March 2017 by notification, in accordance with article 27*

Authentic texts: *English, Greek and Persian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Cyprus, 29 August 2017*

**No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.*

**Chypre
et
République islamique d'Iran**

Accord entre le Gouvernement de la République de Chypre et le Gouvernement de la République islamique d'Iran tendant à éviter la double imposition et l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Nicosie, 4 août 2015

Entrée en vigueur : *5 mars 2017 par notification, conformément à l'article 27*

Textes authentiques : *anglais, grec et persan*

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : *Chypre, 29 août 2017*

**Aucun numéro de volume n'a encore été attribué à ce dossier. Les textes disponibles qui sont reproduits ci-dessous sont les textes originaux de l'accord ou de l'action tels que soumis pour enregistrement. Par souci de clarté, leurs pages ont été numérotées. Les traductions qui accompagnent ces textes ne sont pas définitives et sont fournies uniquement à titre d'information.*

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF CYPRUS
AND THE
THE GOVERNMENT OF
THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME

**THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF CYPRUS
AND
THE GOVERNMENT OF
THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN**

hereinafter referred to as the Contracting States;

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and fiscal evasion with respect to taxes on income,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

**Article 1
PERSONS COVERED**

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

**Article 2
TAXES COVERED**

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of each Contracting State or of its political subdivisions or its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on income from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are:

- a) in the case of the Islamic Republic of Iran:
 - the income tax.
- b) in the case of the Republic of Cyprus:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) special contribution for the defense of the Republic; and
 - (iv) the capital gains tax.

4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes, which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other within a reasonable period of any substantial changes, which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires, the meanings of the terms are as follows:

- a)
 - (i) the term "Islamic Republic of Iran" means the territory under the sovereignty and/or jurisdiction of the Islamic Republic of Iran;
 - (ii) the term "Cyprus" means the Republic of Cyprus and, when used in a geographical sense, includes the national territory, the territorial sea thereof as well as any area outside the territorial sea, including the contiguous zone, the exclusive economic zone and the continental shelf, which has been or may hereafter be designated, under the laws of

Cyprus and in accordance with international law, as an area within which Cyprus may exercise sovereign rights or jurisdiction;

- b) the term "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Islamic Republic of Iran or the Republic of Cyprus, as the context requires;
- c) the term " person " means:
 - (i) an individual,
 - (ii) a company or any other body of persons;
- d) the term "company" means any body corporate or any entity, which is treated as a body corporate for tax purposes;
- e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- f) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between the places situated in one of the Contracting States;
- g) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of the Islamic Republic of Iran, the Minister of Economic Affairs and Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Cyprus, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who under the laws of that State is liable to tax therein by reason of his residence, domicile, place of registration, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any political subdivision or any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
- b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be

deemed to be a resident of the State of which he is a national;

- d) if he is a national of neither of the States, and or if under the previous paragraphs, he may not be deemed a resident of one of the Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which an enterprise of a Contracting State wholly or partly carries on the business in the other Contracting State.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of exploration, exploitation and/or extraction of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection

therewith, constitutes a "permanent establishment", but only where such site, project or activities continue for a period of more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, and/or scientific research, for that enterprise and/or carrying on any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person (other than an agent of independent status to whom paragraph 6 applies) is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and has, and

habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such a person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arms' length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning, which it has under the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term

shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources including oil, gas and quarries. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to the income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as are attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities, under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, in so far as they are incurred for the purposes of the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles embodied in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. The profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRAFFIC

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. Profits from the operation in international traffic of ships or aircraft shall include:

- a) profits derived from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft used in international traffic,
 - b) profits derived from the use or rental of containers if such profits are incidental to the other profits from the operations of ships or aircraft in international traffic.
3. The provisions of this Article shall also apply to income or profits derived from the participations in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the resident of the other Contracting State and the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" in this Article means income from shares, "Jouissance" shares or "Jouissance" rights, founders' shares or other rights (not being debt-claims, participating in profits), as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, (except in so far as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or in so far as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State) nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the resident of the other Contracting State and the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and derived by the other Contracting State, ministries, other Governmental institutions, municipalities, Central Bank and other banks wholly owned by the other Contracting State, shall be exempted from tax in the first-mentioned State.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base, in connection with which the indebtedness on which

the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such a permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 6 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematographic films and recordings for radio and television, any patent, trade mark,

design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the right or property giving rise to the royalties is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right to use or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such a relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, with due regard to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other Contracting State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares in a company, deriving more than 50 per cent of their value directly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his

activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, engineers, experts, lawyers, architects, dentists, and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Article 16, 18, 19 and 20 of this Agreement, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State, if:

- a) the recipient is present in that other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of that other Contracting State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration paid by an enterprise of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, shall be taxed only in that Contracting State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to the income derived by an entertainer or a sportsman from the activities performed within the framework of the cultural agreement concluded between the Contracting States.

Article 18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxed only in that Contracting State.

Article 19

Government Service

1. Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that Contracting State.

However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State by an individual who is a resident of that State provided that he is a national of that other Contracting State or did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that Contracting State.

However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

TEACHERS, STUDENTS AND RESEARCHERS

1. Payments which a student or business apprentice who was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and is a national of that other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in the first-mentioned Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Likewise, remuneration received by a teacher or by an instructor who was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and is a national of that other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State for the purpose of teaching or engaging in scientific research for a period or periods not exceeding two years shall be exempted from tax in the first-mentioned Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that State.

This paragraph shall not apply to remuneration and income from research if such research is undertaken for persons and enterprises with business purposes.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs independent personal services from a fixed base situated therein and the

right or property in respect of which the income is derived is effectively connected with such a permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

METHOD FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in that other State.

2. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of the Contracting State is exempted from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment, which an enterprise of a Contracting State has in the other

Contracting State, shall not be less favorably levied than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

5. These provisions shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, irrespective of the remedies

provided by the national laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. The competent authorities, through consultations, shall develop appropriate procedures, conditions, methods, and techniques for the implementation of the mutual agreement procedure provided for in this Article.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws concerning taxes covered by the Agreement in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as

information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities including courts and administrative bodies involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of or the determination of appeals in relation to the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy. (*ordre public*)

Article 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other through diplomatic channels that the constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been complied with.
2. The Agreement shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:
 - a) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January (first day of Farvardin for the Islamic Republic of Iran), next following the date upon which this Agreement enters into force; and
 - b) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January (first day of Farvardin for the Islamic Republic of Iran) next following the date upon which the Agreement enters into force.

Article 28

TERMINATION

1. This Agreement shall remain in force indefinitely. Either Contracting States may terminate the Agreement through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than 30 June (31st of Shahrivar for the Islamic Republic of Iran) of any calendar year starting five years after the year in which the Agreement entered into force.
2. In such event, the Agreement shall cease to have effect in both Contracting State:
 - (i) with regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited after the first day of January (first of Farvardin for the Islamic Republic of Iran) next following the date upon which such notice is given; and

(ii) with regard to other taxes, in respect of taxable years beginning after the first day of January (the first day of Farvardin for the Islamic Republic of Iran) next following the date upon which such notice is given.

Done in duplicate at Nicosia this 4th day of August 2015, corresponding to Mordad 13, 1394 Solar Hijra in the Greek, Persian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

**For the Government of
the Republic of Cyprus**

**Harris Georgiades
Minister of Finance**

**For the Government of
the Islamic Republic of
Iran**

**Ali Askari
the president of Iranian
National Tax
Administration**

PROTOCOL

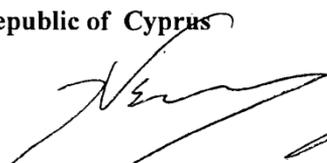
The Government of the Republic of Cyprus and the Government of the Islamic Republic of Iran have agreed at signing at Nicosia on the 4th day of August 2015, corresponding to Mordad 13, 1394 Solar Hijra of the Agreement between the Government of the Islamic Republic of Iran and the Government of the Republic of Cyprus for the Avoidance of Double Taxation and Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income upon the following provisions which shall form an integral part of the said Agreement:

“For the purposes of Article 10, it is understood that Paragraph 2 shall be applicable on the date taxation on dividends received by non-residents is imposed by one or both Contracting States.”

Done in duplicate at Nicosia this 4th day of August 2015, corresponding to Mordad 13, 1394 Solar Hijra in the Greek, Persian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

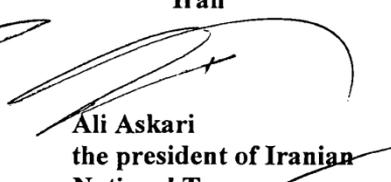
In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Protocol.

**For the Government of
the Republic of Cyprus**

**Harris Georgiades
Minister of Finance**

**For the Government of
the Islamic Republic of
Iran**

**Ali Askari
the president of Iranian
National Tax
Administration**

[GREEK TEXT – TEXTE GREC]

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝ

στη συνέχεια θα αναφέρονται ως τα Συμβαλλόμενα Κράτη·

Επιθυμώντας τη σύναψη Συμφωνίας για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας και της Φοροδιαφυγής αναφορικά με τους Φόρους πάνω στο Εισόδημα,

ΕΧΟΥΝ ΣΥΜΦΩΝΗΣΕΙ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1

ΕΚΤΑΣΗ ΔΙΑΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται σε πρόσωπα τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΟΙ

1. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται πάνω σε φόρους επί του εισοδήματος, που επιβάλλονται για λογαριασμό Συμβαλλόμενου Κράτους ή πολιτικής υποδιάρθρωσης ή τοπικής αρχής αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο που αυτοί επιβάλλονται.
2. Θα θεωρούνται ως φόροι επί του εισοδήματος όλοι οι φόροι που επιβάλλονται σε ολόκληρο το εισόδημα ή επί στοιχείων εισοδήματος, περιλαμβανομένων και φόρων επί των κερδών από την αποξένωση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, και φόρων επί των συνολικών ποσών μισθών ή αντιμισθιών που καταβάλλονται από επιχειρήσεις, καθώς επίσης και φόρων επί της ανατίμησης κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι πάνω στους οποίους η παρούσα Συμφωνία θα εφαρμόζεται είναι:
- (α) στην περίπτωση της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν:
- ο φόρος εισοδήματος.
- (β) στην περίπτωση της Κυπριακής Δημοκρατίας:
- (i) ο φόρος εισοδήματος·
- (ii) ο εταιρικός φόρος·
- (iii) η έκτακτη εισφορά για την άμυνα της Δημοκρατίας· και
- (iv) ο φόρος επί κεφαλαιουχικών κερδών·
4. Η Συμφωνία θα εφαρμόζεται επίσης πάνω σε οποιοσδήποτε ταυτόσημος ή ουσιαδώς παρόμοιος φύσης φόρους οι οποίοι επιβάλλονται μετά την υπογραφή της Συμφωνίας, επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μια την άλλη εντός λογικής χρονικής περιόδου για οποιοσδήποτε σημαντικές αλλαγές γίνονται στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες.

Άρθρο 3

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, εκτός αν άλλως προκύπτει από το κείμενο, οι όροι καθορίζονται ως ακολούθως:
- (α)
- (i) ο όρος «Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν» σημαίνει τα εδάφη υπό την κυριαρχία και τη δικαιοδοσία της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν·
- (ii) ο όρος «Κύπρος» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία και, όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική του έννοια, περιλαμβάνει την εθνική επικράτεια, τα χωρικά ύδατα της Κύπρου καθώς επίσης και οποιαδήποτε άλλη περιοχή, εκτός των

χωρικών υδάτων, περιλαμβανομένης της συνορεύουσας ζώνης, της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας, η οποία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τους νόμους της Κυπριακής Δημοκρατίας έχει καθοριστεί ως περιοχή στην οποία η Κυπριακή Δημοκρατία ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία·

- (β) ο όρος «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει, όπως απαιτούν τα συμφραζόμενα, την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν και την Κυπριακή Δημοκρατία·
- (γ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει:
- (i) οποιοδήποτε άτομο,
 - (ii) εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.
- (δ) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή οποιαδήποτε άλλη οντότητα η οποία θεωρείται ως νομικό πρόσωπο για σκοπούς φορολογίας·
- (ε) ο όρος «επιχείρηση του ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν αντίστοιχα επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλομένου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους·
- (στ) ο όρος "διεθνείς μεταφορές" σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος που διεξάγεται από επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους, εκτός αν η μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος διεξάγεται μόνο μεταξύ περιοχών του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους·
- (ζ) ο όρος "αρμόδια αρχή" σημαίνει:
- (i) στην περίπτωση της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν, τον Υπουργό Οικονομικών και Οικονομίας ή εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του, και
 - (ii) στην περίπτωση της Κύπρου, τον Υπουργό Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Συμφωνίας από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος δεν καθορίζεται σε αυτή, εκτός αν διαφορετικά προκύπτει από το κείμενο, θα έχει την έννοια που έχει δυνάμει της νομοθεσίας του Κράτους αυτού σχετικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Συμφωνία, οποιαδήποτε ερμηνεία δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους αυτού να υπερέχει της ερμηνείας που δίδεται στον όρο σύμφωνα με άλλες νομοθεσίες του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4

ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος "κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω της κατοικίας του, της διαμονής του, της έδρας διοίκησης του, της έδρας διοίκησης του ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης και επίσης περιλαμβάνει το Κράτος αυτό, οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Ο όρος όμως αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο υποκείμενο σε φορολογία στο Κράτος αυτό αναφορικά μόνο με εισόδημα από πηγές στο Κράτος αυτό.
2. Όπου, λόγω των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος Άρθρου, άτομο είναι κάτοικος και των δυο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η νομική του υπόσταση θα αποφασίζεται ως ακολούθως:
 - (α) θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτό· αν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή σε αυτό και στα δύο Κράτη, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους με το οποίο οι προσωπικές και οικονομικές του σχέσεις είναι στενότερες (κέντρο ζωτικών συμφερόντων)·
 - (β) αν το Κράτος στο οποίο βρίσκεται το κέντρο ζωτικών συμφερόντων δεν μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν έχει μόνιμη κατοικία προσιτή στο ένα ή στο άλλο Κράτος, θα θεωρείται ως κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει συνήθη κατοικία·

- (γ) αν έχει συνήθη κατοικία και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι πολίτης·
- (δ) αν δεν είναι πολίτης κανενός από τα Κράτη και / ή αν δεν μπορεί να θεωρηθεί, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, κάτοικος ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, τότε οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.
3. Όπου, πρόσωπο άλλο από άτομο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε θα θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η πραγματική έδρα διοίκησής του.

Άρθρο 5

ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος “μόνιμη εγκατάσταση” σημαίνει σταθερή βάση επιχείρησης μέσω της οποίας οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται πλήρως ή μερικώς.
2. Ο όρος “μόνιμη εγκατάσταση” περιλαμβάνει ειδικότερα:
 - (α) έδρα διοίκησης·
 - (β) υποκατάστημα·
 - (γ) γραφείο·
 - (δ) εργοστάσιο·
 - (ε) εργαστήριο·
- (στ) ορυχείο, πετρελαιοπηγή ή πηγή εξόρυξης φωταερίου, λατομείο ή οποιαδήποτε άλλη πηγή διερεύνησης, εκμετάλλευσης και/ή εξόρυξης φυσικού πλούτου.
3. Εργοτάξιο ή κατασκευή, έργο συναρμολόγησης ή εγκατάστασης, ή εποπτικές δραστηριότητες σε σχέση με αυτά, αποτελούν «μόνιμη εγκατάσταση», αλλά μόνο όπου το εργοτάξιο, έργο ή δραστηριότητες διαρκούν για περίοδο πέραν των 12 μηνών.
4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, ο όρος “μόνιμη εγκατάσταση” θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:

- (α) τη χρήση διευκολύνσεων μόνο για σκοπούς εναποθήκευσης, έκθεσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση·
 - (β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό εναποθήκευσης, έκθεσης·
 - (γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση μόνο για το σκοπό επεξεργασίας αυτών από άλλη επιχείρηση·
 - (δ) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συλλογής πληροφοριών για την επιχείρηση·
 - (ε) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για σκοπούς διαφήμισης, και/ή επιστημονικής έρευνας, για την επιχείρηση και/ή διεξαγωγής οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα για την επιχείρηση·
 - (στ) τη διατήρηση κάποιας σταθερής βάσης της επιχείρησης μόνο για το σκοπό οποιουδήποτε συνδυασμού των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (α) μέχρι (ε), νοουμένου ότι η όλη δραστηριότητα της σταθερής βάσης της επιχείρησης ως αποτέλεσμα του συνδυασμού αυτού έχει προπαρασκευαστικό ή επιβοηθητικό χαρακτήρα.
5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όπου πρόσωπο (πλην ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6) ενεργεί σε Συμβαλλόμενο Κράτος εκ μέρους επιχείρησης και έχει, και συνήθως ασκεί, σε Συμβαλλόμενο Κράτος εξουσιοδότηση για σύναψη συμβάσεων στο όνομα της επιχείρησης, η επιχείρηση αυτή θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό σε σχέση με οποιοσδήποτε δραστηριότητες τις οποίες το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σ' αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, αν διεξάγονταν μέσω σταθερής βάσης της επιχείρησης, δεν θα

καθιστούσαν αυτή τη σταθερή βάση ως μόνιμη εγκατάσταση, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

6. Μια επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες στο άλλο αυτό Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού παραγγελιοδόχου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου αντιπροσώπου, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στο συνηθισμένο πλαίσιο εργασίας τους. Όμως, όταν οι δραστηριότητες του αντιπροσώπου αυτού είναι αφιερωμένες εξ ολοκλήρου ή σχεδόν εξ ολοκλήρου εκ μέρους της επιχείρησης αυτής, δεν θα θεωρείται ανεξάρτητος, αν οι συναλλαγές μεταξύ του αντιπροσώπου και της επιχείρησης γίνονται υπό όρους που διαφέρουν από εκείνες που θα γίνονταν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων.
7. Το γεγονός ότι μια εταιρεία η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασία στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή άλλως πως), δεν μπορεί αυτό και μόνο να καταστήσει μία από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη ιδιοκτησία (περιλαμβανομένου εισοδήματος από τη γεωργία και τη δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται από το άλλο αυτό Κράτος.
2. Ο όρος “ακίνητη ιδιοκτησία” θα έχει την έννοια που έχει δυνάμει των διατάξεων του νόμου του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Ο όρος “ακίνητη ιδιοκτησία” εν πάση περιπτώσει περιλαμβάνει παραρτήματα και υποστατικά της ακίνητης ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και

εξοπλισμό που χρησιμοποιείται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα που υπόκεινται στις διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί ακίνητης ιδιοκτησίας, επικαρπία πάνω σε ακίνητη ιδιοκτησία και δικαιώματα μεταβλητών ή πάγιων πληρωμών έναντι εκμετάλλευσης ή δικαιώματος εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλου φυσικού πλούτου. Πλοία και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη ιδιοκτησία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται πάνω στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, μίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης ιδιοκτησίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται επίσης πάνω στο εισόδημα ακίνητης ιδιοκτησίας μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη ιδιοκτησία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων επαγγελματικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7 **ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ**

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες όπως αναφέρονται πιο πάνω, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται και στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το μέρος αυτών που αναλογεί στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3 του παρόντος Άρθρου, όπου μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, θα θεωρούνται, όσον αφορά το κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, ως κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούνταν από αυτήν, αν αυτή αποτελούσε ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα, κάτω από τις

ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αυτή αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, θα εκπίπτονται όλες οι δαπάνες που γίνονται για σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των διοικητικών και των γενικών διαχειριστικών δαπανών, στο βαθμό που γίνονται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, είτε αυτές γίνονται στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζονται τα αναλογούντα σε μόνιμη εγκατάσταση κέρδη με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα αυτής, τίποτα στην παράγραφο 2 του παρόντος Άρθρου δεν θα εμποδίζει το Συμβαλλόμενο αυτό Κράτος από του να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με τέτοιο επιμερισμό όπως συνηθίζεται. Η μέθοδος που χρησιμοποιείται για τον επιμερισμό πρέπει να είναι τέτοια ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιλαμβάνονται σε αυτό το Άρθρο.
5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι αναλογεί σε μια μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.
6. Τα κέρδη που αναλογούν στη μόνιμη εγκατάσταση θα καθορίζονται με την ίδια μέθοδο για κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχει επαρκής λόγος για το αντίθετο.
7. Όπου τα κέρδη περιλαμβάνουν και στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα άλλα Άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, οι διατάξεις των Άρθρων αυτών δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Κέρδη επιχείρησης Συμβαλλόμενου Κράτους από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές θα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Κέρδη από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές περιλαμβάνουν:
 - (α) κέρδη από την ενοικίαση επί της βάσεως γυμνού σκάφους, πλοίων ή αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές,

 - (β) κέρδη από τη χρήση ή ενοικίαση εμπορευματοκιβωτίων, αν τα κέρδη αυτά συνεπάγονται στα άλλα κέρδη από τη λειτουργία πλοίων ή αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές.

3. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου θα εφαρμόζονται επίσης σε εισόδημα ή κέρδη από τη συμμετοχή σε κοινοπραξία, σε κοινή επιχείρηση ή σε πρακτορείο διεθνών επιχειρήσεων, αλλά μόνο στο μέρος των κερδών που αναλογεί στο συμμετέχοντα σύμφωνα με το μερίδιο του στην κοινή επιχείρηση.

Άρθρο 9

ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Όπου:
 - (α) επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

(β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και στη μια ή την άλλη περίπτωση τίθενται ή επιβάλλονται όροι μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις, οι οποίοι είναι διαφορετικοί από αυτούς που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε όλα τα κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα πραγματοποιούνταν από μια από αυτές τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω των όρων αυτών δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Όπου Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη επιχείρησης του Κράτους αυτού - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη επί των οποίων επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί από αυτό το άλλο Κράτος και τα κέρδη που έτσι περιλήφθηκαν είναι κέρδη που θα πραγματοποιούνταν από την επιχείρηση του πρώτου αναφερόμενου Κράτους, αν οι όροι που τέθηκαν μεταξύ των δυο επιχειρήσεων θα ήταν εκείνοι οι οποίοι τίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος θα προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του επιβλητέου σε αυτό φόρου, επί των κερδών αυτών. Κατά τον καθορισμό του προσαρμοσμένου ποσού θα λαμβάνονται υπόψη οι άλλες διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα διαβουλεύονται μεταξύ τους αν παραστεί ανάγκη.

Άρθρο 10

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα, που καταβάλλονται από εταιρεία, κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά εάν ο λήπτης είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο επιβλητέος φόρος δεν θα υπερβαίνει:
 - α) 5 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν ο δικαιούχος είναι εταιρεία (εκτός από συνεταιρισμό) που κατέχει άμεσα τουλάχιστον 25 τοις εκατόν του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα·
 - β) 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Η παράγραφος αυτή δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας αναφορικά με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος “μερίσματα” στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικών τίτλων ή άλλων δικαιωμάτων (εκτός απαιτήσεων χρεών που δίνουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη), καθώς επίσης και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, που υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους του οποίου η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ως κάτοικος Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε αυτή την περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14.
5. Όπου εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, αποκτά κέρδη ή εισόδημα από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος, δεν

μπορεί να επιβάλει οποιοδήποτε φόρο πάνω στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία (εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή αν οι μετοχές για τις οποίες καταβάλλονται τα μερίσματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος) ούτε και να υποβάλει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φορολογία αδιανέμητων κερδών της εταιρείας, έστω και αν τα μερίσματα που καταβάλλονται ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εξ' ολοκλήρου ή εν μέρει από κέρδη ή εισόδημα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11

ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σε Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Εντούτοις, τέτοιοι τόκοι μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού, αλλά εάν ο λήπτης είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο δικαιούχος των τόκων αυτών ο επιβληθείς φόρος δεν θα υπερβαίνει το 5 τοις εκατόν του ακαθάριστου ποσού των τόκων.
3. Ο όρος "τόκοι", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις χρεών οποιασδήποτε μορφής, ανεξάρτητα αν εξασφαλίζονται ή μη με υποθήκη και αν συμμετέχουν ή μη στα κέρδη του χρεώστη, και ειδικότερα, εισόδημα από κυβερνητικά χρεόγραφα και ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους, περιλαμβανομένων πληρωμών και βραβείων που συνδέονται με τέτοια χρεόγραφα, ομολογίες ή χρεωστικούς τίτλους. Τιμωρητικές επιβαρύνσεις για καθυστερημένες πληρωμές δεν θα θεωρούνται τόκοι για τους σκοπούς του Άρθρου αυτού.
4. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν σε Συμβαλλόμενο Κράτος και αποκτώνται από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος,

Υπουργεία και άλλα κυβερνητικά ιδρύματα, δήμους, Κεντρική Τράπεζα και άλλες τράπεζες που ανήκουν εξ ολοκλήρου στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, θα απαλλάσσονται από τη φορολογία στο πρώτο-αναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και οι απαιτήσεις χρεών αναφορικά με τις οποίες καταβάλλονται οι τόκοι είναι ουσιαστικά συνδεδεμένες με τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε αυτή την περίπτωση, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14.
6. Τόκοι θα θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν αυτός που τους καταβάλλει είναι το ίδιο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεσή, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όπου όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτός είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε μη, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση σε σχέση με την οποία δημιουργήθηκε το χρέος από το οποίο προήλθαν οι καταβαλλόμενοι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση, τότε τέτοιοι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν μέσα στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση.
7. Όπου λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του δικαιούχου αυτών, ή μεταξύ αυτών των δυο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένου υπόψη του χρέους για το οποίο καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ αυτού που καταβάλλει τους τόκους και του δικαιούχου, αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο για το τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το επιπλέον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους

λαμβανομένων δεόντως υπόψη των άλλων διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 12 **ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Εντούτοις, τέτοια δικαιώματα μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού, αλλά εάν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο επιβληθείς φόρος δεν θα υπερβαίνει το 6% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.
3. Ο όρος "δικαιώματα", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει κάθε φύσης πληρωμές, που εισπράττονται έναντι της χρήσης ή του δικαιώματος χρήσης, οποιουδήποτε πνευματικού δικαιώματος για λογοτεχνική, καλλιτεχνική ή επιστημονική εργασία, περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών και μαγνητοσκοπήσεων για το ραδιόφωνο ή τη τηλεόραση, οποιουδήποτε δικαιώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή ιδιοκτησία για τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή

σταθερή βάση. Σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14.

5. Δικαιώματα θα λογίζεται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν, αυτός που τα καταβάλλει είναι το ίδιο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεση, τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Κράτους. Όπου όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, είτε αυτός είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε μη, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση και η υποχρέωση για καταβολή των δικαιωμάτων σχετίζεται και τα δικαιώματα βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση, τότε τα δικαιώματα θα λογίζεται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση.

6. Όπου, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ και των δύο και κάποιου τρίτου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων λαμβανομένης δεόντως υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος ή των πληροφοριών για τις οποίες καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα συμφωνείτο μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αν δεν υπήρχε αυτή η σχέση, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου θα εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αναφερόμενο ποσό. Σε τέτοια περίπτωση, το επιπλέον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των άλλων διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΑ ΚΕΡΔΗ

1. Κέρδη που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση ακίνητης ιδιοκτησίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κέρδη από την αποξένωση κινητής ιδιοκτησίας που αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής ιδιοκτησίας μόνιμης εγκατάστασης την οποία διατηρεί επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή κινητής ιδιοκτησίας συναρτημένης με σταθερή βάση διαθέσιμη σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για σκοπούς παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων και κερδών από την αποξένωση τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή τέτοιας σταθερής βάσης, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κέρδη που αποκτώνται από επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση πλοίων ή αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, ή κινητή ιδιοκτησία που σχετίζεται με τη λειτουργία τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, θα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.
4. Κέρδη που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την αποξένωση μετοχών που αντλούν πέραν του 50 τοις εκατό της αξίας τους άμεσα από ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.
5. Κέρδη από την αποξένωση οποιασδήποτε ιδιοκτησίας πλην αυτής που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου αυτός που την αποξενώνεται είναι κάτοικος.

Άρθρο 14

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από άτομο που είναι κάτοικος Συμβαλλόμενου Κράτους από την παροχή επαγγελματικών υπηρεσιών ή από άλλες δραστηριότητες ανεξάρτητου χαρακτήρα θα φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό εκτός αν διατηρεί σταθερή βάση τακτικά διαθέσιμη σ' αυτό στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό διεξαγωγής των δραστηριοτήτων του. Αν

διατηρεί τέτοια σταθερή βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος, αλλά μόνο το μέρος του που αναλογεί στη σταθερή βάση.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει κυρίως ανεξάρτητες επιστημονικές, λογοτεχνικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, καθώς επίσης και ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, μηχανικών, εμπειρογνομόνων, δικηγόρων, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων των Άρθρων 16, 18, 19 και 20 της παρούσας Συμφωνίας, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αντιμισθίες που αποκτούνται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους για μισθωτές υπηρεσίες φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν οι μισθωτές υπηρεσίες παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, η αντιμισθία που προέρχεται από αυτές μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αντιμισθία που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος αν:
 - (α) αυτός που λαμβάνει την αντιμισθία βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες εντός οποιασδήποτε δωδεκάμηνης περιόδου αρχίζει ή τελειώνει εντός του σχετικού οικονομικού έτους· και
 - (β) η αντιμισθία καταβάλλεται από, ή εκ μέρους εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και
 - (γ) η αντιμισθία δεν επιβαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αντιμισθία που καταβάλλεται από επιχείρηση Συμβαλλόμενου Κράτους αναφορικά με μισθωτές υπηρεσίες που παρέχονται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος, που χρησιμοποιείται σε διεθνείς μεταφορές, θα φορολογείται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 16

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Οι αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου εταιρείας η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για υπηρεσίες ψυχαγωγίας ως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή ως μουσικός, ή ως αθλητής, από προσωπικές δραστηριότητες οι οποίες διεξάγονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Όπου το εισόδημα αναφορικά με τις προσωπικές δραστηριότητες που διεξάγονται από καλλιτέχνη ή αθλητή υπό την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται στον ίδιο αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15 να φορολογηθεί στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο διεξάγονται οι δραστηριότητες του καλλιτέχνη ή αθλητή.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν θα εφαρμόζονται σε εισόδημα που αποκτάται από καλλιτέχνη ή αθλητή από δραστηριότητες που διεξάγονται στο

πλαίσιο πολιτιστικής συμφωνίας που συνομολογείται μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 18
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλη παρόμοια αντιμισθία που καταβάλλεται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παρελθούσα απασχόληση, θα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 19
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Μισθοί, ημερομίσθια και άλλη παρόμοια αντιμισθία, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, σε άτομο αναφορικά με υπηρεσίες που πρόσφερε στο Κράτος αυτό, ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Παρ' όλα αυτά, τέτοιοι μισθοί, ημερομίσθια και άλλη παρόμοια αντιμισθία θα φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο άλλο αυτό Κράτος από άτομο το οποίο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού, νοουμένου ότι είναι πολίτης του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους ή δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από, ή από ταμεία που έχουν συσταθεί από, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, σε άτομο αναφορικά με τις υπηρεσίες που πρόσφερε στο Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή αρχή, θα φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

Όμως, τέτοια σύνταξη θα φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το άτομο είναι κάτοικος και πολίτης αυτού του Κράτους.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, 17 και 18 της παρούσας Συμφωνίας εφαρμόζονται σε μισθούς και σε συντάξεις αναφορικά με υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με επιχείρηση που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ή πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

ΔΑΣΚΑΛΟΙ, ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

1. Πληρωμές που λαμβάνει σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος ήταν αμέσως πριν την επίσκεψη σε Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και είναι πολίτης του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά για σκοπούς εκπαίδευσης ή επιμόρφωσής του, για σκοπούς συντήρησης, εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης του δεν θα φορολογούνται στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος, νοουμένου ότι τέτοιες πληρωμές προκύπτουν από πηγές εκτός του Κράτους αυτού.
2. Παρομοίως, μισθοί που λαμβάνει δάσκαλος ή εκπαιδευτής ο οποίος ήταν αμέσως πριν την επίσκεψη σε Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και είναι πολίτης του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος για σκοπούς διδασκαλίας ή διεξαγωγής επιστημονικής έρευνας για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν τα δύο χρόνια, θα απαλλάσσονται από τη φορολογία στο πρώτο-αναφερόμενο Κράτος, νοουμένου ότι τέτοιες πληρωμές προκύπτουν από πηγές εκτός του Κράτους αυτού.

Η παράγραφος αυτή δεν θα εφαρμόζεται σε μισθούς και εισόδημα από έρευνα αν τέτοια έρευνα διεξάγεται για πρόσωπα ή επιχειρήσεις για επιχειρηματικούς σκοπούς.

Άρθρο 21

ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, απ' οπουδήποτε και αν αυτά προκύπτουν, που δεν αναφέρονται στα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Συμφωνίας θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, εξαιρουμένου εισοδήματος από ακίνητη ιδιοκτησία όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, αν ο αποδέκτης του εισοδήματος αυτού, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από σταθερή βάση που βρίσκεται σε αυτό, και το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία για την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται πραγματικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή σταθερή βάση. Σε τέτοια περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14.

Άρθρο 22**ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΞΑΛΕΙΨΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ**

1. Όπου κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας, μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο-αναφερόμενο Κράτος θα επιτρέπει ως αφαίρεση από το φόρο επί του εισοδήματος του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στο άλλο Κράτος. Η αφαίρεση αυτή όμως, δεν θα υπερβαίνει εκείνο το μέρος του φόρου εισοδήματος, όπως αυτό υπολογίζεται πριν την παραχώρηση της αφαίρεσης, που αναλογεί στο εισόδημα το οποίο μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Όπου σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Συμφωνίας εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους απαλλάσσεται από το φόρο στο Κράτος αυτό, το Κράτος αυτό μπορεί παρόλα αυτά, στον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί του υπολοίπου εισοδήματος του κατοίκου αυτού, να λάβει υπόψη το εισόδημα που απαλλάσσεται από τη φορολογία.

Άρθρο 23**ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ**

1. Οι πολίτες ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική υποχρέωση, διαφορετική ή δυσμενέστερη της φορολογίας και των σχετικών υποχρεώσεων στις οποίες οι πολίτες του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται. Η διάταξη αυτή, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, εφαρμόζεται και σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.
2. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης, την οποία διατηρεί επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δε θα τυγχάνει λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους που ασχολούνται με τις ίδιες δραστηριότητες.
3. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων ανήκει εξ ολοκλήρου ή μερικώς ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν θα υπόκεινται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική υποχρέωση που είναι διαφορετική ή δυσμενέστερη από την φορολογία και τις σχετικές υποχρεώσεις στις οποίες άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου Κράτους υπόκεινται ή δυνατό να υπόκεινται.
4. Εκτός όπου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς προσδιορισμού των φορολογητέων κερδών της επιχείρησης αυτής, θα εκπίπτονται, κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις ως να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Κράτους. Παρόμοια, οποιεσδήποτε οφειλές επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου

Συμβαλλόμενου Κράτους, για σκοπούς προσδιορισμού του φορολογητέου κεφαλαίου της επιχείρησης, θα εκπίπτονται, κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις ως να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.

5. Οι διατάξεις αυτές δεν θα ερμηνεύονται ως να υποχρεώνουν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω της αστικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων που χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

Άρθρο 24

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

1. Όπου κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών συνεπάγονται ή δυνατό να συνεπάγονται γι' αυτό την επιβολή φορολογίας που δεν συνάδει με τις διατάξεις αυτής της Συμφωνίας, αυτός μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από τον εσωτερικό νόμο των Κρατών αυτών, να παρουσιάσει την υπόθεσή του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή αν η περίπτωση του εμπίπτει στη παράγραφο 1 του Άρθρου 23, σε αυτή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι πολίτης. Η υπόθεσή πρέπει να παρουσιαστεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη γνωστοποίηση της ενέργειας που οδήγησε στη φορολογία που δεν συνάδει με τις διατάξεις της Συμφωνίας.
2. Η αρμόδια αρχή οφείλει, αν η ένσταση φανεί σε αυτή δικαιολογημένη και δεν είναι σε θέση η ίδια να δώσει την κατάλληλη λύση, να καταβάλει προσπάθεια για επίλυση της υπόθεσης με αμοιβαία συμφωνία μαζί με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν συνάδει με τη Συμφωνία.
3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα καταβάλλουν προσπάθεια για επίλυση με αμοιβαία συμφωνία οποιωνδήποτε δυσχερειών ή αμφιβολιών

προκύπτουν από την ερμηνεία ή εφαρμογή της Συμφωνίας. Μπορούν επίσης να διαβουλευούνται μαζί για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προνοούνται από τη Συμφωνία.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, και μέσω μικτής Επιτροπής που αποτελείται από τις ίδιες ή αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Οι αρμόδιες αρχές, μέσω διαβουλεύσεων, θα αναπτύξουν κατάλληλες διαδικασίες, συνθήκες, μεθόδους και τεχνικές για την υλοποίηση της διαδικασίας αμοιβαίας συμφωνίας όπως προβλέπεται από το Άρθρο αυτό.

Άρθρο 25

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν τέτοιες πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας ή της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλομένων Κρατών, αναφορικά με φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία, εφόσον η φορολογία αυτή δεν είναι αντίθετη με τη Συμφωνία. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Οποιαδήποτε πληροφορία που λαμβάνεται από Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται απόρρητη, κατά τον ίδιο τρόπο που θεωρείται η πληροφορία που λαμβάνεται σύμφωνα με τους εσωτερικούς νόμους του Κράτους αυτού και θα αποκαλύπτεται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (περιλαμβανομένων δικαστηρίων και διοικητικών οργάνων) που επιφορτίζονται με τη βεβαίωση ή την είσπραξη ή την εκτέλεση ή δίωξη ή τη διευθέτηση ενστάσεων σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο γι' αυτούς τους σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύψουν τις πληροφορίες σε δημόσιες δικαστικές διαδικασίες ή δικαστικές αποφάσεις.
2. Σε καμιά περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 θα ερμηνεύονται ως να επιβάλλουν σε Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

(α) εφαρμογής διοικητικών μέτρων για την παροχή των πληροφοριών που βρίσκονται σε αντίθεση με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλομένου Κράτους·

(β) παροχής πληροφοριών που δεν μπορούν να ληφθούν βάσει των νόμων ή βάσει της συνηθισμένης διοικητικής διαδικασίας αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

(γ) παροχής πληροφοριών, οι οποίες θα αποκάλυπταν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρησιακό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με το δημόσιο συμφέρον.

Άρθρο 26

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΟΙ

Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν επηρεάζει τα δημοσιονομικά προνόμια των μελών διπλωματικών αποστολών ή του προξενικού σώματος που διέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 27

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα γνωστοποιήσουν το ένα στο άλλο μέσω της διπλωματικής οδού ότι οι συνταγματικές απαιτήσεις για την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας έχουν ικανοποιηθεί.

2. Η Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ την ημερομηνία λήψης της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις της θα εφαρμόζονται και από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη:
 - (α) αναφορικά με φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σε σχέση με ποσά που πληρώνονται ή πιστώνονται κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου (πρώτη μέρα του Farvardin για την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν) που ακολουθεί αμέσως μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συμφωνίας· και
 - (β) αναφορικά με άλλους φόρους, σε σχέση με φορολογικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την 1^η Ιανουαρίου (πρώτη μέρα του Farvardin για την Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν) που ακολουθεί αμέσως μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συμφωνίας.

Άρθρο 28

ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ

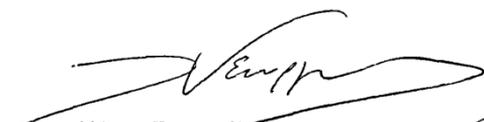
1. Η παρούσα Συμφωνία θα παραμείνει σε ισχύ για απεριόριστο χρόνο. Οποιοδήποτε από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να τερματίσει τη Συμφωνία, μέσω της διπλωματικής οδού, δίδοντας στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος γραπτή προειδοποίηση τερματισμού όχι αργότερα από την 30^η Ιουνίου (31^η του Shahrvivar για το Ιράν) οποιοδήποτε ημερολογιακού έτους αρχίζει πέντε έτη μετά το έτος εντός του οποίου η Συμφωνία τέθηκε σε ισχύ.
2. Σε τέτοια περίπτωση η Συμφωνία παύει να εφαρμόζεται και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη:
 - (α) αναφορικά με φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σε σχέση με ποσά που πληρώνονται ή πιστώνονται μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου (πρώτη μέρα του Farvardin για το Ιράν) που ακολουθεί αμέσως μετά την ημερομηνία κατά την οποία δίδεται τέτοια προειδοποίηση τερματισμού· και

(β) αναφορικά με άλλους φόρους, σε σχέση με φορολογικά έτη που αρχίζουν μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου (πρώτη μέρα του Farvardin για το Ιράν) που ακολουθεί αμέσως μετά την ημερομηνία κατά την οποία δίδεται τέτοια προειδοποίηση τερματισμού.

Έγινε εις διπλούν στη Λευκωσία την 4^η Αυγούστου 2015, που αντιστοιχεί στην 13^η Mordad, 1394 Solar Hijra, εις διπλούν, στην Ελληνική, Περσική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφορετικής ερμηνείας, το Αγγλικό κείμενο θα υπερισχύει.

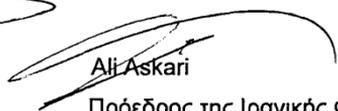
Σε επιβεβαίωση των πιο πάνω, οι υποφαινόμενοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις Κυβερνήσεις τους, έχουν υπογράψει την παρούσα Συμφωνία

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Χάρης Γεωργιάδης
Υπουργός Οικονομικών

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ
ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝ**

Ali Askari
Πρόεδρος της Ιρανικής Φορολογικής
Διοίκησης

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν συμφώνησαν στην Λευκωσία στις 4 Αυγούστου 2015, που αντιστοιχεί στην 13^η Mordad, 1394 Solar Hijra, την υπογραφή της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας και της Φοροδιαφυγής αναφορικά με τους Φόρους πάνω στο Εισόδημα επί των ακόλουθων διατάξεων οι οποίες θα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της εν λόγω Συμφωνίας:

Για τους σκοπούς του Άρθρου 10, είναι κατανοητό ότι η Παράγραφος 2 θα εφαρμόζεται από την ημερομηνία επιβολής φορολογίας στα μερίσματα που λαμβάνονται από μη κατοίκους, από το ένα ή και τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

Έγινε εις διπλούν στη Λευκωσία την 4^η Αυγούστου 2015, που αντιστοιχεί στην 13^η Mordad, 1394 Solar Hijra, εις διπλούν, στην Ελληνική, Περσική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφορετικής ερμηνείας, το Αγγλικό κείμενο θα υπερισχύει.

Σε επιβεβαίωση των πιο πάνω, οι υποφαινόμενοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις Κυβερνήσεις τους, έχουν υπογράψει το παρόν πρωτόκολλο.

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Χάρης Γεωργιάδης
Υπουργός Οικονομικών

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ
ΙΣΛΑΜΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΙΡΑΝ**

Ali Askari
Πρόεδρος της Ιρανικής Φορολογικής
Διοίκησης

پروتکل

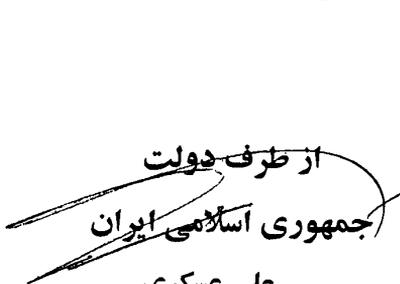
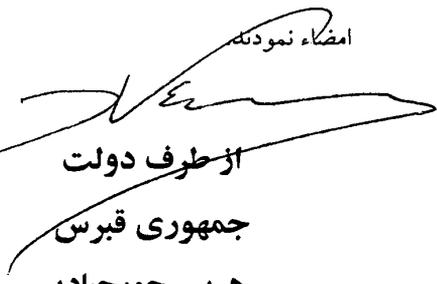
دولت جمهوری قبرس و دولت جمهوری اسلامی ایران هم‌زمان با امضاء موافقتنامه بین دولت جمهوری قبرس و دولت جمهوری اسلامی ایران به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد، در نیکوزیا در تاریخ ۴ آگوست ۲۰۱۵ میلادی برابر با ۱۳ مرداد ۱۳۹۴ هجری شمسی در خصوص مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه مذکور است، توافق نمودند:

«از لحاظ مفاد ماده (۱۰)، این گونه تلقی می‌شود که مقررات بند (۲) از تاریخ وضع مالیات توسط یک یا هر دو دولت متعاقد نسبت به سود سهام دریافتی توسط اشخاص غیر مقیم اعمال خواهد شد.»

این پروتکل در دو نسخه در نیکوزیا در تاریخ ۴ آگوست ۲۰۱۵ میلادی برابر با ۱۳ مرداد ۱۳۹۴ هجری شمسی به زبانهای یونانی، فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد. در صورت بروز هر گونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند، این پروتکل را

امضاء نمودند

 <p>از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران علی عسکری رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور</p>	 <p>از طرف دولت جمهوری قبرس هریس جورجیادیس وزیر دارائی</p>
---	--

این موافقتنامه در دو نسخه در نیکوزیا در تاریخ ۴ آگوست ۲۰۱۵ میلادی برابر با ۱۳ مرداد ۱۳۹۴ هجری شمسی به زبانهای یونانی، فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

امضاء کنندگان زیر که به نحو مقتضی از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند این موافقتنامه را

امضاء نمودند

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران	جمهوری قبرس
علی عسگری	هریس جورجیادیس
رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور	وزیر دارائی

ب: در خصوص سایر مالیاتها، در مورد سالهای عملکرد آغاز شده در روز اول ژانویه (در جمهوری اسلامی ایران برابر با اول فروردین) یا بعد از آن، متعاقب تاریخی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است.

ماده ۲۸

فسخ

۱- این موافقتنامه بمدت نامحدود لازم‌الاجرا می‌باشد. هر یک از دولتهای متعاقد می‌تواند، با ارائه یادداشت فسخ به دولت متعاقد دیگر تا قبل از ۳۰ ژوئن (۳۱ شهریور در جمهوری اسلامی ایران) هر سال تقویمی که پنج سال پس از سالی که در آن موافقتنامه لازم‌الاجرا شده است، آغاز می‌گردد، این موافقتنامه را از طریق مجاری دیپلماتیک فسخ نماید.

۲- در این صورت، این موافقتنامه در هر دو دولت متعاقد در موارد زیر نافذ نخواهد بود:

الف: در خصوص مالیاتهای کسر شده در منبع، نسبت به مبالغ پرداختی یا اعتبار داده شده بعد از تاریخ اول ژانویه (در جمهوری اسلامی ایران برابر با اول فروردین) متعاقب تاریخی که این یادداشت ارائه شده است، و

ب: در خصوص سایر مالیاتها، در مورد سالهای عملکرد بعد از تاریخ اول ژانویه (در جمهوری اسلامی ایران برابر با اول فروردین) متعاقب تاریخی که این یادداشت ارائه شده است.

- الف : اقدامات اداری مغایر با قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید،
- ب : اطلاعاتی را ارائه نماید که طبق قوانین یا در جریان عادی اداری خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست،
- پ : اطلاعاتی را ارائه نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، کسب و کار، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری شود یا اطلاعاتی که افشای آن با خط مشی عمومی (نظم عمومی) مغایر باشد.

ماده ۲۶

اعضای هیأت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالیاتی اعضای هیأت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۷

لازم‌الاجرا شدن

- ۱- هر یک از دولت‌های متعاقد از طریق مجاری دیپلماتیک یکدیگر را از انجام الزامات قانون اساسی برای لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه مطلع خواهند نمود.
- ۲- این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه موضوع بند (۱) قوت قانونی یافته و مقررات آن به شرح زیر در هر دو دولت متعاقد نافذ خواهد بود:

الف : در خصوص مالیات‌های کسر شده در منبع نسبت به مبالغ پرداختی یا اعتبار داده شده در روز اول ژانویه (در جمهوری اسلامی ایران برابر با اول فروردین) یا بعد از آن متعاقب تاریخی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است، و

۳- مقام‌های صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دو جانبه فیصله دهند. آنها همچنین می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقام‌های صلاحیتدار دو دولت متعاهد می‌توانند به منظور حصول توافق در مضمون بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقام‌های صلاحیتدار به طریق مشاوره، آیین‌ها، شرایط، روش‌ها و فنون مقتضی را برای اجرای آیین توافق دو جانبه مقرر در این ماده تنظیم خواهند کرد.

ماده ۲۵

تبادل اطلاعات

۱- مقام‌های صلاحیتدار دولتهای متعاهد اطلاعات ضروری را برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا اجرای قوانین داخلی راجع به مالیاتهای مشمول موافقتنامه تا حدودی که مالیات به موجب آن قوانین مغایر با این موافقتنامه نباشد مبادله خواهند کرد. مفاد ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می‌شود، با آن به همان شیوه اطلاعات بدست آمده به موجب قوانین داخلی آن دولت به عنوان اطلاعات سری رفتار می‌شود و فقط برای اشخاص یا مقامات از جمله دادگاهها و مراجع اداری که به امر تشخیص، وصول، اجرا یا پیگرد اشتغال دارند، یا در مورد پژوهش‌خواهیهای مرتبط با مالیات‌های مشمول این موافقتنامه تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش می‌شود. اشخاص یا مقامات یاد شده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضایی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را وادار سازد:

به مقیم دولت متعاهد دیگر بمنظور تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود. همچنین هرگونه دین مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر بمنظور تعیین میزان سرمایه مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که اگر دین مزبور بر عهده مقیم دولت نخست می‌بود.

۵- این مقررات به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه یا مسئولیت‌های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

ماده ۲۴

آئین توافق دوجانبه

۱- چنانچه مقیم یک دولت متعاهد بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد منتج به مالیاتی برای وی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی‌باشد، صرفنظر از طرق احقاق حق پیش‌بینی شده در قوانین ملی دولتهای مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۳) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد.

۲- چنانچه طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد در آن دولت از مالیات معاف باشد، دولت مزبور می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقی مانده درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۳

عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مرتبط با آن، که متفاوت یا سنگین‌تر از مالیات و الزامات مربوط به آن است که اتباع آن دولت متعاهد دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲- مالیاتی که از مقر دایم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می‌شود نباید در آن دولت متعاهد دیگر از مالیات مؤسسات آن دولت متعاهد دیگر که همان فعالیت‌ها را انجام می‌دهند نامساعدتر باشد.

۳- مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مرتبط به آن، که متفاوت یا سنگین‌تر از مالیات و الزامات مربوط به آن است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق‌الامتياز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد

متعهد نخست از مالیات معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت حاصل شود. مفاد این بند در مورد حق الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می‌باشند، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۱

سایر درآمدها

۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هر کجا که حاصل شود، صرفاً در آن دولت متعهد مشمول مالیات خواهد بود.

۲- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیر منقول به گونه‌ای که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد، مقیم یک دولت متعهد بوده و در دولت متعهد دیگر از طریق مقر دایم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در رابطه با آن حاصل شده است با این مقر دایم یا پایگاه ثابت به گونه مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری نخواهد بود. در این صورت، حسب مورد مقررات ماده (۷) یا (۱۴) اعمال خواهد شد.

ماده ۲۲

آئین حذف مالیات مضاعف

۱- چنانچه مقیم یک دولت متعهد درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه در دولت متعهد دیگر مشمول مالیات شود، دولت نخست اجازه خواهد داد مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در آن دولت دیگر، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود. با وجود این، اینگونه کسور نباید از میزان مالیات بر درآمدی که پیش از کسر، به آن درآمد در آن دولت دیگر تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

آن شخص حقیقی مقیم، تبعه آن دولت متعاقد دیگر بوده، یا صرفاً برای ارائه خدمات مزبور مقیم آن دولت نشده باشد.

۲ - حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاقد یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت یا تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به فردی بابت خدماتی که برای آن دولت یا تقسیم فرعی یا مقام مزبور انجام داده است فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

با وجود این، چنانچه شخص حقیقی، مقیم و تبعه دولت متعاقد دیگر باشد حقوق بازنشستگی مزبور فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر خواهد بود.

۳ - در مورد حقوق و مقرری‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیت‌های تجاری که یک دولت متعاقد یا تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۵)، (۱۶)، (۱۷) و (۱۸) مجری خواهد بود.

ماده ۲۰

مدرسین، محصلین و محققین

۱- وجوهی که محصل یا کارآموزی که بلافاصله قبل از حضور در یک دولت متعاقد، مقیم و تبعه دولت متعاقد دیگر بوده، و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت نخست بسر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، در دولت متعاقد نخست مشمول مالیات نخواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت حاصل شود.

۲- همچنین، حق‌الزحمه دریافتی توسط معلم یا مدرسی که بلافاصله قبل از حضور در یک دولت متعاقد، مقیم و تبعه آن دولت متعاقد دیگر بوده و به منظور تدریس یا انجام تحقیق علمی برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند در دولت متعاقد نخست بسر می‌برد، در دولت

شخصی خود در دولت متعاقد دیگر تحصیل می‌نماید، می‌تواند در آن دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات شود.

۲- چنانچه درآمد بابت فعالیت‌های شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگیرد و عاید شخص دیگری شود، صرفنظر از مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) آن درآمد می‌تواند در دولت متعاهدی مشمول مالیات شود که فعالیت‌های هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گیرد.

۳- درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیت‌های خود در چارچوب موافقتنامه فرهنگی میان دولت‌های متعاقد کسب می‌کند از شمول بندهای (۱) و (۲) مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۸

حقوق بازنشستگی

با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹)، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاقد به ازای خدمات گذشته فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ماده ۱۹

خدمات دولتی

۱- حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه، به استثناء حقوق بازنشستگی، پرداختی توسط یک دولت متعاقد یا تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا تقسیم فرعی یا مقام فقط در آن دولت متعاقد مشمول مالیات خواهد بود. با وجود این، چنانچه خدمات در دولت متعاقد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حق‌الزحمه‌ها فقط در دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات خواهد بود، مشروط بر آنکه

الف: جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند دوره در دولت متعاقد دیگر بسر برده است از ۱۸۳ روز در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند، و

ب: حق‌الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم آن دولت متعاقد دیگر نیست پرداخت شود، و

پ: پرداخت حق‌الزحمه بر عهده مقر دایم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت دیگر دارد.

۳- علی‌رغم مقررات پیش گفته در این ماده، حق‌الزحمه پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاقد بابت استخدام در کشتی یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی فقط در آن دولت متعاقد مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۶

حق‌الزحمه مدیران

حق‌الزحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاقد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت مدیره شرکت مقیم دولت متعاقد دیگر تحصیل می‌نماید، می‌تواند در آن دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات شود.

ماده ۱۷

هنرمندان و ورزشکاران

۱- علی‌رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵)، درآمدی که مقیم یک دولت متعاقد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان، یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیت‌های

۵- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۴) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۴

خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه این شخص به منظور ارائه فعالیت‌های خود به طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد، می‌تواند در دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات شود.

۲- اصطلاح "خدمات حرفه‌ای" به ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی یا آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، کارشناسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۵

خدمات شخصی غیر مستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) این موافقتنامه، حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه‌ای که مقیم یک دولت متعاهد بابت استخدام دریافت می‌دارد فقط در همان دولت مشمول مالیات می‌باشد مگر آنکه اشتغال در دولت متعاهد دیگر صورت گیرد. چنانچه اشتغال بدین گونه باشد، حق‌الزحمه حاصل از آن می‌تواند در آن دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات شود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱)، حق‌الزحمه حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد بابت اشتغال در دولت متعاهد دیگر فقط در دولت نخست مشمول مالیات خواهد بود، مشروط بر آنکه:

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق‌الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق‌الامتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت نبود چنین رابطه‌ای بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هریک از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳

عواید سرمایه‌ای

- ۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیر منقول مذکور در ماده (۶) و واقع در دولت متعاقد دیگر، می‌تواند در آن دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات شود.
- ۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقرر دایم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر می‌باشد یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاقد دیگر می‌باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقرر دایم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می‌شود.
- ۳- عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد از نقل و انتقال کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منقول مرتبط با عملیات این کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.
- ۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال سهام در شرکتی که بیش از ۵۰ درصد ارزش آن سهام به طور مستقیم از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاقد دیگر حاصل شده است، می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۲- با وجود این، حق الامتیازهای مزبور می‌تواند در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده مالک منافع حق الامتیاز باشد مالیات متعلقه بیش از شش درصد (۶٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح "حق الامتیاز" به گونه مورد استفاده در این ماده به هر نوع وجوه دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق نسخه‌برداری از آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی و تلویزیونی، هر گونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری، یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقرر دایم واقع در آن، به کسب و کار پردازد، یا در آن دولت متعاهد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق- الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور مؤثری با این مقرر دایم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت، حسب مورد، مقررات ماده (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، خود آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی، مقامی محلی یا مقیم آن دولت باشد. با وجود این چنانچه، شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، (خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاهد دارای مقرر دایم یا پایگاه ثابتی باشد که مسئولیت پرداخت حق الامتیاز در ارتباط با آن ایجاد شده و پرداخت چنین حق الامتیازی بر عهده مقرر دایم یا پایگاه ثابت مزبور باشد، حق- الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقرر دایم یا پایگاه ثابت در آن واقع است.

که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات ماده (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده خود آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی، مقام محلی یا مقیم آن دولت باشد. با وجود این، چنانچه شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد مقر دایم یا پایگاه ثابتی داشته باشد که در رابطه با آن دینی ایجاد شده است که بابت آن هزینه‌های مالی پرداخت گردیده است و هزینه‌های مالی مذکور بر عهده چنین مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت متعاهد محل وقوع مقر دایم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷- چنانچه به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که با توجه به مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت نبود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد با در نظر گرفتن سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲

حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، می‌تواند در آن دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات شود.

ماده ۱۱

هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده می‌تواند در آن دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات شود.

۲- با وجود این، هزینه‌های مالی مزبور می‌تواند در دولت متعاهدی که حاصل شده، طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت‌کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر و مالک منافع هزینه‌های مالی باشد مالیات متعلقه از پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح "هزینه‌های مالی" به گونه‌ای که در این ماده بکار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد، و به ویژه درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که توسط دولت متعاهد دیگر، وزارتخانه‌ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداریها، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که کلاً متعلق به دولت متعاهد دیگر می‌باشند، کسب می‌شوند، از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دایم واقع در آن به کسب و کار پردازد یا در دولت متعاهد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی

ب: ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام در تمامی موارد دیگر.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود، نخواهد داشت.

۳- اصطلاح "سود سهام" در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسين یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شرکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دایم واقع در آن، به کسب و کار پردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- چنانچه شرکت مقیم یک دولت متعاقد، منافع یا درآمدی از دولت متعاقد دیگر تحصیل کند، آن دولت دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به جز تا مقداری که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاقد دیگر پرداخت شود یا تا مقداری که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دایم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد دیگر باشد)، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاقد دیگر تشکیل شود.

درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شد ولی به علت آن شرایط عاید نشده است، می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- چنانچه یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند، و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاهد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد تعدیل مناسبی بعمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقام‌های صلاحیتدار دولتهای متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰

سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر می‌تواند در آن دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات شود.

۲- با وجود این، سود سهام مزبور می‌تواند در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از مبالغ زیر تجاوز نخواهد کرد:

الف: پنج درصد (۵/۱) مبلغ ناخالص سود سهام چنانچه مالک منافع سود سهام شرکتی (به جز مشارکت مدنی) باشد، که به طور مستقیم حداقل ۲۵ درصد از سرمایه شرکت پرداخت کننده سود سهام را در اختیار دارد.

۲- درآمد حاصل از عملیات کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین‌المللی شامل موارد زیر خواهد بود:

الف: درآمد حاصل از اجاره دربست کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی،

ب: درآمد حاصل از استفاده یا اجاره بارگنج‌ها، چنانچه چنین درآمدی نسبت به سایر درآمدهای حاصل از عملیات کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین‌المللی جنبه اتفاقی داشته باشد.

۳- مقررات این ماده در مورد درآمد یا منافع حاصل از مشارکت در اتحادیه، کسب و کار مشترک یا نمایندگی فعال بین‌المللی نیز اعمال خواهد شد، لیکن فقط به آن قسمت از منافع حاصله که قابل انتساب به شریک به نسبت قدرالسهم آن در فعالیت‌های مشترک باشد.

ماده ۹

مؤسسات وابسته

۱- چنانچه:

الف: مؤسسه یک دولت متعاقد به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاقد دیگر مشارکت داشته باشد،

یا

ب: اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاقد و مؤسسه دولت متعاقد دیگر مشارکت داشته باشند،

و در هر یک از دو صورت، شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه

که مقر دایم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.

۳- در تعیین درآمد مقر دایم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرایی و هزینه‌های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دایم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد، اعم از آنکه در دولتی که مقر دایم در آن واقع شده است انجام پذیرد یا در جای دیگر.

۴- چنانچه در یک دولت متعاقد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل انتساب به مقر دایم بر اساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع بکار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاقد برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول مندرج در این ماده تطابق داشته باشد.

۵- صرف آنکه مقر دایم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دایم نخواهد بود.

۶- درآمد منظور شده برای مقر دایم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- چنانچه درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خلدشده‌ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸

حمل و نقل بین‌المللی

۱- درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد بابت عملیات کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین‌المللی فقط در آن دولت متعاقد مشمول مالیات خواهد بود.

۲- اصطلاح "اموال غیر منقول" دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیر منقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیر منقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود. کشتی‌ها و وسایط نقلیه هوایی به عنوان اموال غیر منقول محسوب نخواهند شد.

۳- مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیر منقول جاری خواهد بود.

۴- مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیر منقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیر منقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷

درآمدهای تجاری

۱- درآمد مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دایم واقع در دولت متعاهد دیگر کسب و کار خود را انجام دهد.

چنانچه مؤسسه کسب و کار را به طریق مزبور انجام دهد درآمد آن مؤسسه فقط تا میزانی که مرتبط با مقر دایم مذکور باشد، می‌تواند در دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۲- با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، چنانچه مؤسسه یک دولت متعاهد از طریق مقر دایم واقع در دولت متعاهد دیگر به کسب و کار پردازد، آن مقر دایم در هر یک از دو دولت متعاهد دارای درآمدی تلقی می‌شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای

قرارداد بنام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد هر گونه فعالیت‌هایی که این شخص برای مؤسسه انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دایم تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیت‌های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که در این صورت آن فعالیت‌ها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دایم تبدیل نخواهد کرد.

۶- مؤسسه یک دولت متعاقد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاقد دیگر از طریق حق‌الملککار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به کسب و کار می‌پردازد، در آن دولت متعاقد دیگر دارای مقر دایم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه اشخاص مزبور این کار را در جریان عادی کسب و کار خود انجام دهند. با وجود این، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد، چنانچه معاملات بین عامل و مؤسسه در شرایط استقلال انجام نگیرد، او بعنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاقد، شرکتی را که مقیم دولت متعاقد دیگر است یا در آن به کسب و کار می‌پردازد کنترل می‌کند و یا تحت کنترل آن قرار دارد (خواه از طریق مقر دایم و خواه به گونه دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دایم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶

درآمد حاصل از اموال غیر منقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاقد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری) می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

۳- کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن یا نصب ساختمان یا فعالیت‌های مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن "مقر دایم" محسوب می‌شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیت‌ها بیش از ۱۲ ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

۴- علی‌رغم مقررات قبلی این ماده اصطلاح "مقر دایم" به موارد زیر اطلاق نخواهد شد:

الف: استفاده از تأسیسات، صرفاً به منظور انبار کردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب: نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش.

پ: نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

ت: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ث: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام تبلیغات و یا تحقیقات علمی برای آن مؤسسه و یا سایر فعالیت‌هایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه آماده سازی یا کمکی باشد.

ج: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیت‌های مذکور در جزءهای (الف) تا (ث)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت کسب و کار حاصل از این ترکیب دارای جنبه آماده سازی یا کمکی باشد.

۵- علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) چنانچه شخصی (غیر از عامل دارای وضعیت مستقل که مشمول بند (۶) است) در یک دولت متعاقد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد

پ : هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاقد بسر برد يا در هيچ يك بسر نبرد، مقيم دولتي تلقى مي شود كه تابعيت آنرا دارد.

ت : هرگاه او تابعيت هيچ يك از دولتها را نداشته باشد و يا چنانچه نتوان براساس بندهاي پيشين او را مقيم يكي از دولتهاي متعاقد تلقى كرد، موضوع با توافق متقابل مقامهاي صلاحيتدار دولتهاي متعاقد حل و فصل خواهد شد.

۳- چنانچه شخصي بغير از شخص حقيقي مقيم هر دو دولت متعاقد باشد، آن شخص مقيم دولتي تلقى خواهد شد كه محل مديريت مؤثر وي در آن واقع است.

ماده ۵

مقر داييم

۱- از لحاظ اين موافقتنامه اصطلاح "مقر داييم" به محل ثابت كسب و كار اطلاق مي شود كه از طريق آن كسب و كار مؤسسه يك دولت متعاقد كلاً يا جزئاً در دولت متعاقد ديگر انجام مي شود.

۲- اصطلاح "مقر داييم" به ويژه شامل موارد زير است:

الف : محل اداره،

ب : شعبه،

پ : دفتر،

ت : كارخانه،

ث : كارگاه،

ج : معدن، چاه نفت يا گاز، معدن سنگ يا هر محل ديگر اكتشاف، استخراج و يا بهره برداري از منابع طبيعي.

۲- در خصوص اعمال این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای بکار رفته در قوانین آن دولت متعاقد راجع به مالیاتهای موضوع این موافقتنامه است، بجز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد؛ معانی بکار رفته در قوانین مالیاتی حاکم آن دولت بر معانی بکار رفته اصطلاح مزبور در سایر قوانین آن دولت ارجحیت دارد.

ماده ۴

مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح "مقیم یک دولت متعاقد" به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت، محل مدیریت یا هر گونه معیار دیگر با ماهیت مشابه مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت، تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن خواهد بود. با وجود این، اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً بلحاظ کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- چنانچه حسب مقررات بند (۱) این ماده شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف: او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب: هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر می‌برد.

منطقه‌ای تعیین شده یا خواهد شد که قبرس می‌تواند حق حاکمیت یا صلاحیت خود را در آن اعمال کند.

ب: اصطلاح "یک دولت متعهد" و "دولت متعهد دیگر" بنا به اقتضای متن به جمهوری اسلامی ایران یا جمهوری قبرس اطلاق می‌شود.

پ: اصطلاح "شخص" اطلاق می‌شود به:

- شخص حقیقی،

- شرکت یا هر مجموعه دیگری از اشخاص.

ت: اصطلاح "شرکت" اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر نهادی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ث: اصطلاحات "مؤسسه یک دولت متعهد" و "مؤسسه دولت متعهد دیگر" به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعهد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعهد دیگر اداره می‌گردد اطلاق می‌شود.

ج: اصطلاح "حمل و نقل بین‌المللی" به هر گونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسایط نقلیه هوایی اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعهد انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی یا وسایط نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در یکی از دو دولت متعهد استفاده شود.

چ: اصطلاح "مقام صلاحیتدار":

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

- در مورد قبرس به وزیر دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود.

ب: در مورد جمهوری قبرس:

۱- مالیات بر درآمد،

۲- مالیات بر درآمد شرکت،

۳- کمک مالی خاص در مورد امور دفاعی جمهوری قبرس و

۴- مالیات بر عواید سرمایه‌ای.

۴- این موافقتنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیاتهای موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقام‌های صلاحیتدار دولتهای متعاقد ظرف مدت معقولی یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳

تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید، معانی اصطلاحات به قرار زیر است:

الف:

۱- اصطلاح "جمهوری اسلامی ایران" به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

۲- اصطلاح "قبرس" به "جمهوری قبرس" اطلاق می‌شود و هرگاه در مفهوم جغرافیایی بکار رود شامل قلمرو ملی، دریای سرزمینی مربوط به آن و همچنین هر منطقه‌ای خارج از قلمرو دریایی از جمله منطقه مجاور، منطقه اقتصادی انحصاری و فلات قاره می‌شود که بموجب قوانین قبرس و مطابق حقوق بین‌الملل بعنوان

دولت جمهوری قبرس
و
دولت جمهوری اسلامی ایران

که از این پس دولتهای متعاقد نامیده می‌شوند، با تمایل به انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱

اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲

مالیاتهای موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه در مورد مالیاتهای بر درآمد اعمال می‌شود که صرفنظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاقد یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مقامهای محلی آنها وضع می‌گردد.

۲- مالیاتهای بر درآمد عبارت است از کلیه مالیاتهای وضع شده بر کل درآمد یا اجزای درآمد از جمله مالیات بر درآمد حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیر منقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳- مالیاتهای موجود مشمول این موافقتنامه عبارتند از:

الف: در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد،

[PERSIAN TEXT – TEXTE PERSAN]

موافقتنامه

بین دولت جمهوری قبرس

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف
و فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CHYPRE ET
LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE D'IRAN TENDANT
À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE
D'IMPÔTS SUR LE REVENU

LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE CHYPRE
ET

LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE D'IRAN
ci-après dénommés les États contractants,

Désireux de conclure un Accord tendant à éviter la double imposition et l'évasion fiscale en
matière d'impôts sur le revenu,

SONT CONVENUS DE CE QUI SUIT :

ARTICLE PREMIER. PERSONNES VISÉES

Le présent Accord s'applique aux personnes d'un État ou des deux États contractants.

ARTICLE 2. IMPÔTS VISÉS

1. Le présent Accord s'applique aux impôts sur le revenu prélevés pour le compte de chaque État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments de revenu, y compris les impôts sur les revenus provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values en capital.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique l'Accord sont :

- a) en République islamique d'Iran :
 - l'impôt sur le revenu.
- b) en République de Chypre :
 - i) l'impôt sur le revenu ;
 - ii) l'impôt sur les sociétés ;
 - iii) la contribution spéciale à la défense de la République ;
 - iv) l'impôt sur les gains en capital ;

4. L'Accord s'applique également à tout impôt de nature identique ou analogue introduit après la signature de l'Accord en sus ou en remplacement des impôts actuels. Les autorités compétentes des États contractants se notifient dans un délai raisonnable les modifications notables apportées à leurs législations fiscales respectives.

ARTICLE 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins du présent Accord, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, les termes suivants sont définis comme suit :

a)

i) le terme « République islamique d'Iran » désigne le territoire relevant de la souveraineté et de la juridiction de la République islamique d'Iran ;

ii) le terme « Chypre » désigne la République de Chypre et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, comprend le territoire national, ses eaux territoriales et toute zone au-delà des eaux territoriales, y compris la zone contiguë, la zone économique exclusive et le plateau continental, qui a été ou pourra être désignée, en vertu de la législation de Chypre et conformément au droit international, comme une zone dans laquelle Chypre peut exercer des droits souverains ou sa compétence ;

b) les termes « un État contractant » et « l'autre État contractant » désignent, suivant le contexte, la République islamique d'Iran ou la République de Chypre ;

c) le terme « personne » désigne :

i) une personne physique,

ii) une société ou toute autre entité de personnes ;

d) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité considérée comme telle aux fins d'imposition ;

e) les termes « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;

f) le terme « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef est exploité uniquement entre des points situés dans l'un des États contractants ;

g) le terme « autorité compétente » désigne :

i) dans le cas de la République islamique d'Iran, le Ministre de l'économie et des finances ou son représentant autorisé ;

ii) dans le cas de Chypre, le Ministre des finances ou son représentant autorisé ;

b) 2. Aux fins de l'application de l'Accord par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini, à moins que le contexte ne requière une interprétation différente, a le sens que lui attribue la législation de cet État en ce qui concerne les impôts auxquels s'applique l'Accord, le sens que lui attribue la législation fiscale en vigueur dans cet État prévalant sur celui qui lui est attribué par d'autres lois en vigueur dans cet État.

ARTICLE 4. RÉSIDENT

1. Aux fins du présent Accord, on entend par « résident d'un État contractant » toute personne qui, en application de la législation dudit État, y est assujettie à l'impôt en raison de sa résidence, de son lieu d'enregistrement, de son siège de direction effective ou de tout autre critère de nature semblable, et s'applique aussi à cet État ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Toutefois, ce terme ne s'applique pas aux personnes qui sont assujetties à

l'impôt dans cet État contractant uniquement pour les revenus provenant de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, par application des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est résidente des deux États contractants, son statut est déterminé comme suit :

a) cette personne est considérée comme résidente de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme résidente de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;

b) si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des deux États, elle est considérée comme résidente de l'État contractant où elle séjourne de façon habituelle ;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente uniquement de l'État dont elle possède la nationalité ;

d) si cette personne ne possède la nationalité d'aucun des États, et si en vertu des paragraphes précédents, elle ne peut pas être considérée comme résidente de l'un des États contractants, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsqu'une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux États contractants, elle est seulement considérée comme résidente de l'État dans lequel se trouve son siège de direction effective.

ARTICLE 5. ÉTABLISSEMENT STABLE

1. Au sens du présent Accord, le terme « établissement stable » s'entend d'une installation fixe affaires par laquelle une entreprise d'un État contractant exerce tout ou partie de son activité sur le territoire de l'autre État contractant.

2. Le terme « établissement stable » comprend notamment :

a) un siège de direction ;

b) une succursale ;

c) un bureau ;

d) une usine ;

e) un atelier ;

f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'exploration, d'exploitation et d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction, un projet de montage ou d'installation, ou des activités de surveillance s'y exerçant constitue un « établissement stable » mais uniquement si ce site, ce projet ou ces activités durent plus de 12 mois.

4. Nonobstant les précédentes dispositions du présent article, le terme « établissement stable » est réputé ne pas concerner :

- a) l'usage d'installations aux seules fins de stockage ou d'exposition de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise ;
- b) l'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage ou d'exposition ;
- c) l'exploitation d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de traitement par une autre entreprise ;
- d) l'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des biens ou marchandises ou de recueillir des renseignements pour l'entreprise ;
- e) l'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins de publicité et/ou de recherche scientifique pour cette entreprise, et/ou pour exercice, pour l'entreprise, toute autre activité à caractère préparatoire ou auxiliaire ;
- f) l'exploitation d'une installation fixe d'affaires aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne –autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 – agit pour le compte d'une entreprise dans un État contractant et dispose dans cet État de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise d'un État contractant n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'elle y exerce une activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités. Toutefois, lorsqu'il agit totalement ou presque totalement pour le compte de cette entreprise, cet agent n'est pas considéré comme un agent jouissant d'un statut indépendant si les transactions entre l'entreprise et l'agent ne s'exercent pas dans des conditions de libre concurrence.

7. Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une de ces sociétés l'établissement stable de l'autre.

ARTICLE 6. REVENUS PROVENANT DE BIENS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Le terme « biens immobiliers » revêt le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. En tout état de cause, il couvre les biens accessoires aux biens immobiliers, le cheptel et le matériel utilisé dans les activités agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions de la législation foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation ou de la concession de

l'exploitation de gisements miniers, de sources et d'autres ressources naturelles, y compris le pétrole, le gaz et les carrières. Les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent article s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus provenant des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

ARTICLE 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, les dépenses sont déductibles, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, dans la mesure où elles sont exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, dans l'État où il est situé, ou ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles du présent Accord, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Trafic international

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs, dans le cadre du trafic international, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les bénéfices tirés de l'exploitation en trafic international de navires ou d'aéronefs comprennent :

a) les bénéfices provenant de la location, en coque nue, de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ;

b) les bénéfices provenant de l'usage ou de la location de conteneurs si ces bénéfices sont liés aux autres bénéfices de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

3. Les dispositions du présent article s'appliquent aussi aux revenus ou aux bénéfices provenant de la participation à un groupe, à une entreprise commune ou à un organisme international d'exploitation, mais uniquement à hauteur du montant des bénéfices attribuables au participant, proportionnellement à sa part dans l'entreprise commune.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque

a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans un cas ou dans l'autre, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions, convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être du fait de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État – et impose en conséquence – des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État contractant, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, cet autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions du présent Accord et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société résidente d'un État contractant à une personne résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui verse les dividendes est résidente selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 % du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 10 % du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au versement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, d'actions ou de bons de jouissance, de parts de fondateur ou d'autres parts bénéficiaires, hormis les créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est résidente.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce une activité économique dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou réalise dans cet autre État contractant des services personnels indépendants à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État contractant, ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État contractant, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État contractant.

ARTICLE 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et versés à une personne résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 % du montant brut des intérêts.

3. Au sens du présent article, le terme « intérêts » désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les pénalités pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un État contractant dont le bénéficiaire effectif est l'autre État contractant, ses ministères, sa Banque centrale ou toute autre institution financière détenue en propriété exclusive par cet État contractant sont exonérés d'impôt dans le premier État.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque la personne bénéficiaire effective des intérêts qui est résidente d'un État contractant exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont réputés provenir d'un État contractant lorsque le débiteur est l'État lui-même ou l'une de ses subdivisions politiques, de ses collectivités locales ou l'un de ses résidents. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État contractant dans lequel se trouve l'établissement stable ou la base fixe.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des versements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et versées à une personne résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui les reçoit est le bénéficiaire effectif des redevances, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 6 % du montant brut des redevances.

3. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature versées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, les enregistrements pour la radio et la télévision, d'un brevet, d'une marque de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou aux fins d'informations relatives à une expérience industrielle, commerciale ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, une activité à partir d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante au moyen d'une base fixe, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est l'État lui-même, l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou l'un de ses résidents. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe auxquels se rattachent effectivement le droit ou le bien générateurs des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État contractant dans lequel se trouvent l'établissement stable ou la base fixe.

6. Lorsque, en raison des relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances versées, eu égard à l'utilisation, au droit d'utilisation ou à l'information pour lesquels ils sont

payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des versements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions du présent Accord.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'une personne résidente d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de biens mobiliers formant partie des biens d'entreprise d'un établissement stable qu'elle possède dans l'autre État contractant, ou les biens mobiliers attachés à une base fixe qu'un résident d'un État contractant possède dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains tirés de l'aliénation dudit établissement stable (seul ou avec toute l'entreprise) sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans cet État contractant.

4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de la cession d'actions d'une société, dont plus de 50 % de leur valeur provient directement de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession indépendante ou d'autres activités à caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, sauf si ce résident dispose de manière régulière d'une base fixe dans l'autre État contractant aux fins de l'exercice de ses activités. Si elle dispose d'une telle base, les revenus sont imposables dans l'autre État contractant, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à ladite base fixe.

2. Le terme « professions indépendantes » comprend notamment les activités indépendantes de nature scientifique, littéraire, artistique, éducative ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, ingénieurs, experts, avocats, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. activités salariées

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20 du présent Accord, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires perçues par un résident d'un État contractant au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations perçues par un résident d'un État contractant au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État contractant pendant une période ou des périodes n'excédant pas un total de 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou s'achevant pendant l'exercice fiscal considéré ;

b) les rémunérations sont versées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas une personne résidente de cet autre État contractant ;

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe dont l'employeur dispose dans l'autre État.

3. Nonobstant les précédentes dispositions du présent article, les rémunérations v par une entreprise d'un État contractant au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont uniquement imposables dans cet État contractant.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, artiste de théâtre, de cinéma, de radio ou de télévision, ou musicien, ou en tant qu'athlète sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un athlète exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste du spectacle ou à l'athlète lui-même, mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant dans lequel s'exercent les activités de l'artiste du spectacle ou de l'athlète.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus perçus par un artiste du spectacle ou un athlète au titre d'activités exercées dans le cadre du contrat culturel conclu entre les États contractants.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations similaires versées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet État contractant.

Article 19. FONCTION PUBLIQUE

1. Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues, hormis les pensions, payés par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services fournis à cet État, cette subdivision ou cette collectivité ne sont imposables que dans cet État contractant.

Toutefois, ces traitements, salaires et autres rémunérations analogues sont imposables uniquement dans l'autre État contractant si les services sont exécutés dans cet autre État par une personne qui est résidente de cet État, si elle est ressortissante de cet autre État contractant ou n'est pas devenue un résident de cet État contractant uniquement aux fins de la prestation des services.

2. Toute pension versée par, ou provenant de fonds créés par un État contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales au titre de services fournis à cet État, à cette subdivision ou à cette collectivité, ne sont imposables que dans cet État contractant.

Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est résidente de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux rémunérations et aux pensions payées au titre de services rendus dans le cadre de toute activité lucrative exercée par un État contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales.

Article 20. ENSEIGNANTS, ÉTUDIANTS ET CHERCHEURS

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui est un ressortissant de cet autre État contractant et séjourne dans le premier État contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État contractant, à condition que ces sommes proviennent de sources extérieures à cet État.

2. De même, la rémunération perçue par un enseignant ou un instructeur qui était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant, qui est un ressortissant de cet autre État contractant et séjourne dans le premier État contractant aux seules fins d'enseignement ou de recherches scientifiques pour une ou plusieurs périodes n'excédant pas deux ans, est exonérée d'impôt dans le premier État contractant, à condition que ces paiements proviennent de sources extérieures à cet État.

Le présent paragraphe ne s'applique pas aux rémunérations et aux revenus de la recherche si cette recherche est entreprise pour des personnes et des entreprises ayant des objectifs commerciaux.

Article 21. Revenus divers

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les précédents articles du présent Accord ne sont imposables que dans cet État contractant.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels que définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant,

une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à cet établissement permanent ou à cette base fixe. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

Article 22. Élimination de la double imposition

1. Lorsqu'un résident d'un État contractant reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du présent Accord, sont imposables dans l'autre État contractant, le premier État accorde, sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé dans cet autre État. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant aux revenus qui sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque, conformément à une disposition quelconque du présent Accord, les revenus qu'un résident de l'État contractant perçoit sont exempts d'impôt dans cet État, celui-ci peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exempts.

Article 23. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation correspondante, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État contractant qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant exploite dans l'autre État contractant n'est pas traitée moins favorablement que l'imposition des entreprises de cet autre État contractant exerçant les mêmes activités.

3. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

4. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne s'appliquent, les intérêts, redevances et autres montants payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, admis en déduction selon les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, admis en déduction selon les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier État.

5. Les dispositions du présent article ne peuvent être interprétées comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les abattements personnels, les dégrèvements et les réductions d'impôt qu'il accorde à ses propres résidents en raison de leur situation personnelle ou de leurs charges familiales.

Article 24. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'un résident d'un État contractant estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme aux dispositions du présent Accord, il peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont il est un résident ou, si sa situation relève du paragraphe 1 de l'article 23, à celle de l'État contractant dont il est un ressortissant. Le cas doit être présenté dans un délai de trois ans à compter de la première notification de l'action ayant entraîné une imposition non conforme aux dispositions de l'Accord.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme au présent Accord.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de l'Accord. Elles peuvent également se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par le présent Accord.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents. Les autorités compétentes instituent, par voie de consultations, des procédures, des conditions, des méthodes et des techniques appropriées pour mettre en œuvre la procédure amiable prévue dans le présent article.

Article 25. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements, si nécessaire pour faire appliquer les dispositions du présent Accord ou celles du droit interne régissant les impôts visés par l'Accord, dans la mesure où l'imposition prévue par ces dispositions n'est pas incompatible avec l'Accord. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les dispositions de l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application du droit interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités, y compris les tribunaux et organes administratifs concernés par l'établissement, la perception, le recouvrement et des impôts visés par l'Accord. Ces personnes ou autorités n'utilisent les renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent divulguer ces renseignements dans les procédures judiciaires publiques ou dans les décisions judiciaires.

2. En aucun cas les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent être interprétées comme obligeant un État contractant à :

- a) prendre des mesures administratives dérogeant à sa propre législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;
- b) fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;
- c) fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26. Membres des missions diplomatiques et des postes consulaires

Aucune disposition du présent Accord ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des représentations consulaires en vertu des règles générales du droit international ou des dispositions d'accords spéciaux.

Article 27. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Les États contractants s'informent mutuellement par la voie diplomatique de l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord.

2. L'Accord entre en vigueur à la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1, et ses dispositions s'appliqueront dans les deux États contractants :

a) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants payés ou perçus à partir du 1er janvier (premier jour de Farvardin pour la République islamique d'Iran) de l'année civile suivant immédiatement la date d'entrée en vigueur de l'Accord ;

b) en ce qui concerne les autres impôts, aux années imposables à partir du 1er janvier (premier jour de Farvardin pour la République islamique d'Iran) suivant immédiatement la date d'entrée en vigueur de l'Accord ;

Article 28. DÉNONCIATION

1. Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée. Chacun des États contractants peut dénoncer le présent Accord par la voie diplomatique, en donnant un préavis de dénonciation écrit à l'autre État contractant au plus tard le 30 juin (le 31 Shahrivar pour la République islamique d'Iran) de toute année civile après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de l'année d'entrée en vigueur de l'Accord.

2. Dans ce cas, l'Accord cesse de produire ses effets dans les deux États contractants :

i) en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants versés ou perçus à partir du 1er janvier (premier Farvardin pour la République islamique d'Iran) suivant la date de préavis de dénonciation ;

ii) en ce qui concerne les autres impôts, aux années imposables après le 1er janvier (premier Farvardin pour la République islamique d'Iran) suivant la date à laquelle est communiqué le préavis.

FAIT en double exemplaire, à Nicosie, le 4 août 2015, qui correspond au 13 Mordad 1394 dans le calendrier persan, en langues grecque, persane et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, la version anglaise prévaut.

/

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

Pour le Gouvernement de la République de Chypre :

[SIGNÉ]

Pour le Gouvernement de la République islamique d'Iran :

[SIGNÉ]

Le président de l'Administration fiscale iranienne de la République islamique d'Iran :

[SIGNÉ]

PROTOCOLE

Le Gouvernement de la République de Chypre et le Gouvernement de la République islamique d'Iran sont convenus, lors de la signature à Nicosie le 4 août 2015, correspondant au 13 Mordad 1394 du calendrier persan, de l'Accord entre le Gouvernement de la République islamique d'Iran et le Gouvernement de la République de Chypre tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, des dispositions suivantes qui font partie intégrante dudit Accord :

« aux fins de l'article 10, il est entendu que le paragraphe 2 est applicable à la date à laquelle l'imposition des dividendes perçus par les non-résidents est établie par l'un ou les deux États contractants. »

FAIT en double exemplaire, à Nicosie, le 4 août 2015, qui correspond au 13 Mordad 1394 du calendrier persan, en langues grecque, persane et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, la version anglaise prévaut.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

Pour le Gouvernement de la République de Chypre :

HARRIS GEORGIADIS

Ministre des finances

Pour le Gouvernement de la République islamique d'Iran :

ALI ASKARI

Président de l'administration fiscale nationale iranienne